

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci navrhovatele: **J. K.**, zastoupen JUDr. Milanem Hulíkem, Ph.D., advokátem v Praze 1, Bolzanova 1, **za účasti:** PRATURB s.r.o., IČ: 271 50 666, se sídlem Praha 4, U Habrovky 247/11, zastoupen Mgr. Jiřím Bártou, LL. M., advokátem v Praze 1, ovocný trh 1096/8, proti odpůrci: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, v řízení o návrhu na zrušení Opatření obecné povahy - úpravy Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy ze dne 26. 1. 2012, č. U 0950/2012,

t a k t o:

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatel se svým podáním ze dne 26. 1. 2015 u Městského soudu v Praze domáhala zrušení Opatření obecné povahy ze dne 26. 1. 2012, č. U 0950/2012 – označeného „Úprava směrné části Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného ZHMP dne 9. 9. 1999 usnesením č. 10/05“, ve znění změny Z 1000/00, vydané Opatřením obecné povahy č. 6/2009 s účinností od 12. 11. 2009.

Předmětem úpravy byla míra využití území v lokalitě k. ú. Košíře – území čistě obytné /OB-B/ vymezené ulicemi Pod Kavalírkou, Jinonickou a U Vojanky. Původní stav: kód B. Místo úpravy: výkres č. 4 – Plán využití ploch. Upraveno: kód C pro část plochy OB vymezenou výkresovou přílohou, v ostatní ploše zůstává kód B.

Návrh ze dne 26. 1. 2015 byl podán v poslední den tříleté lhůty ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti (§ 101b odst. 1 soudního řádu správního).

Navrhovatel se domáhal zrušení předmětného zrušení Opatření obecné povahy ze dne 26. 1. 2012, č. U 0950/2012. Uváděl, že Rada Městské části Praha 5 dala k úpravě souhlas dne 12. 4. 2011 na základě řádného projednání ve všech dotčených výborech a komisích. Se studií, která byla podkladem k úpravě Upn 0950/2012, byl navrhovatel, jeho bezprostřední sousedé a potomci bývalých majitelů usedlosti Turbová řádně seznámeni s vědomím, že studii „Rezidence Turbová“ zpracoval ateliér IN. SPIRA s.r.o. – 02/2011 – ing. arch. V.

Podnět k úpravě byl podle informací navrhovatele projednán na příslušných odborech Magistrátu, včetně Odboru památkové péče, jakož i Národního památkového ústavu. Vlastník pozemku PRATURB s.r.o. však studii, na kterou je vázána úprava Upn 0950/2012, neakceptoval a nechal zpracovat studii novou, jejímž autorem je Best Development s.r.o. – ing. arch. K. Tato studie byla označena pouze jako Objemová studie, a bez označení, že se jedná o modifikaci, byla posléze vzata usnesením Rady Městské části Praha 5 dne 21. 10. 2014 pouze na vědomí.

Protože v tomto období ing. arch. K. kandidoval na primátora a očekávaný příchod autora Objemové studie na Magistrát vedl k tomu, že o modifikaci úpravy územního plánu nebylo požádáno.

S touto studií, kterou navrhovatel nezná, nemůže také souhlasit. Má vážné obavy, že vlastník pozemku chce pozemek pouze vytěžit ke svému prospěchu. Podmínky přípustnosti návrhu tedy nebyly dodrženy. Navrhovatel se dovolával ustanovení § 188 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 5. 3. 2015 navrhnul návrh zamítnout. Poukazoval na skutečnost, že navrhovatel sám uvádí, že k úpravě Upn 0950/2012 se souhlasně vyjádřila Rada Městské části Praha 5, na základě řádného projednání ve všech dotčených výborech a komisích. Se studií, která byla podkladem k úpravě, byl navrhovatel, jeho bezprostřední sousedé a potomci bývalých majitelů usedlosti Turbová řádně seznámeni.

Odpůrce uvedl, že studie byla přepracována s ohledem na vyjádření dotčených orgánů a URM HMP, nyní IPR HMP, kdy byl vyjádřen nesouhlas s původně navrhovanou úpravou z kódu B na D s tím, že úprava bude akceptovatelná pouze z kódu B na kód C.

Osoba zúčastněná se nevyjádřila.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního oba účastníci řízení souhlasili s takovýmto postupem soudu.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené opatření obecné povahy podle § 101b odst. 3 soudního řádu správního, a to v mezích navrhovatelkou uplatněných návrhových bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy a dospěl k závěru, že návrh není důvodný.

Podle § 101a odst. 1 soudního řádu správního návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. listopadu 2010, čj. 1 Ao 2/2010 – 116:

I. Skutečnost, že navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (§ 101a a násl. soudního řádu správního) neuplatnil námitky či připomínky ve fázích přípravy opatření obecné povahy, jej nezabavuje práva takový návrh podat. Návrh proto nemůže soud pro nedostatek aktivity navrhovatele v předcházejících fázích správního řízení odmítnout pro nedostatek procesní legitimace.

II. Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud (§ 101a a násl. soudního řádu správního) s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.

III. Návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a a násl. soudního řádu správního) nelze vyhovět, bude-li prokázáno, že opatření obecné povahy navrhovatele na jeho právech nezkrátilo, nejde-li o návrh podaný zvlášť oprávněným subjektem k ochraně veřejného zájmu.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. září 2013, čj. 1 AOs 2/2013 – 116:

I. Index podlažní plochy je obecným regulativem prostorového uspořádání území, tj. limitem jeho využití, jehož vymezení je závazné; na tom nic nemění ani to, že tento index byl nesprávně zařazen do směrné části územního plánu (§ 29 odst. 1 stavebního zákona z roku 1976).

II. Má-li být v platném územním plánu nově zaveden limit využití území mj. indexem podlažní plochy či změněny hodnoty již existující regulace, je nutno postupovat dle § 188 odst. 3 věty první stavebního zákona z roku 2006, tedy přijmout takovou změnu formou opatření obecné povahy; věta druhá a třetí citovaného ustanovení se pro tyto případy neuplatní.

III. Obsahuje-li územní plán obce či jeho změny nesprávně obecný regulativ prostorového uspořádání území stanovený indexem podlažní plochy ve své směrné části, lze je napadnout návrhem na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a násl. s. ř. s.

IV. Osobou pasivně procesně legitimovanou v řízení o zrušení úpravy směrné části územního plánu podle § 101a a násl. s. ř. s. je orgán, který ji přijal, tedy obecní úřad, případně úřad územního plánování.

V inkriminované věci byla předmětem úpravy Upn 0950/2012 změna Index podlažní plochy, dále jen „IPP“), a to z kódu B na kód C. Při hodnocení charakteru napadeného správního aktu ve světle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu dospěl soud k závěru, že je nutno napadenou úpravu Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy ze dne 26. 1. 2012, č. U 0950/2012, považovat za opatření obecné povahy.

Při řešení otázky aktivní legitimace musel Městský soud v Praze konstatovat, že se jí rovněž zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení č. j. 1 AOs 2/2013-116 a to pod body 38. až 42., kde uvedl, že *„Skutečnost, že hodnoty IPP nejsou v územním plánu stanoveny závazně, sama o sobě neznamená, že by se proti jejich úpravě nemohl oprávněný bránit návrhem na zrušení opatření obecné povahy. K posouzení toho, zda je určitý akt opatřením obecné povahy, je nutno přistupovat materiálně.“*

Způsob vymezení IPP či způsob jakým byla provedena jeho změna, ničeho nemění na materiální podstatě tohoto regulativu a není proto způsobilý vyloučit možné dotčení na subjektivních právech. Obsahuje-li územní plán obce či jeho změny nesprávně obecný regulativ prostorového uspořádání území stanovený indexem podlažní plochy ve své směrné části, lze je napadnout návrhem na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a násl. soudního řádu správního.

Aktivní procesní legitimace je v řízení podle § 101a soudního řádu správního a násl. spojena s tvrzením, že navrhovatel je opatřením obecné povahy dotčen na svých subjektivních právech. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky a konsekventně tvrdit možnost dotčení jeho subjektivních práv.

Aktivní procesní legitimace je proto dána hrozbou (pravděpodobností, možností) realizace plánem vytyčeného cíle, jehož důsledky dopadají do práv navrhovatele. Z pohledu zkoumaného potenciálního zásahu do práv dotčených subjektů není rozhodné, zda k takovému cíli (v projednávané věci k zamýšlené stavbě) v budoucnu skutečně dojde, či nikoliv.

Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku řízení o návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Ta se již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování podmínek řízení.“

Při řešení otázky aktivní procesní legitimace navrhovatele Městský soud v Praze nejprve nahlédnutím do katastru nemovitostí ověřil, že navrhovatel je vlastníkem pozemku parc. č. 833/4 v katastrálním území Košíře, výměra 1.612 m², druh pozemku zahrada, nemovitá kulturní památka, a pozemku parc. č. 833/5 v katastrálním území Košíře, výměra 417 m², druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, nemovitá kulturní památka, které jsou v

přímém sousedství pozemků ve vlastnictví společnosti PRATURB v katastrálním území Košíře, dotčených úpravou Upn 0950/2012.

Nicméně navrhovatel ve svém podání ze dne 26. 1. 2015 netvrdil zásah do svého vlastnického práva. Pouze uváděl, že s Objemovou studií, která byla vzata usnesením Rady Městské části Praha 5 dne 21. 10. 2014 pouze na vědomí, a kterou nezná, nemůže také souhlasit, a že má vážné obavy, že vlastník pozemku chce pozemek pouze vytěžit ke svému prospěchu. Podmínky přípustnosti návrhu tedy nebyly dodrženy. Navrhovatel neuvedl, že by byl opatřením obecné povahy dotčen na svých subjektivních právech.

Podle § 101a odst. 1 soudního řádu správního je aktivní procesní legitimace přiznána tomu, **kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen** vydáním opatření obecné povahy, Městský soud v Praze poukazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. ledna 20102, č. j. 2 Ao 1/2009 – 74, resp. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. listopadu 2006, č. j. 2 Ao 2/2006 - 62 vymezující nezbytnost tvrzení existence zásahu do právní sféry dotčeného subjektu vydaným opatřením obecné povahy, nikoliv pouze dotčení procesem jeho přijímání.

Aktivní procesní legitimace je v řízení podle § 101a soudního řádu správního a následně spojena s tvrzením, že navrhovatel je opatřením obecné povahy dotčen na svých subjektivních právech. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky a konsekventně tvrdit možnost dotčení jeho subjektivních práv.

Aktivní procesní legitimace je proto dána hrozbou (pravděpodobností, možností) realizace plánem vytčeného cíle, jehož důsledky dopadají do práv navrhovatele. Z pohledu zkoumaného potenciálního zásahu do práv dotčených subjektů není rozhodné, zda k takovému cíli (v projednávané věci k zamýšlené stavbě) v budoucnu skutečně dojde, či nikoliv.

Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku řízení o návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Ta se již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování podmínek řízení.

Navrhovatel nenamítal, že změnou kódu IPP bylo zasaženo do jeho vlastnického práva. Podle ustálené judikatury není nezbytné, aby tvrzené dotčení bylo vyjádřeno v penězích. Pro závěr o dotčení práv stačí zjištění, že změnou je zasaženo do vlastnického práva navrhovatele. Toto tvrzené dotčení však navrhovatelovo podání ve skutečnosti postrádá. Navrhovatel pouze uváděl, že s Objemovou studií, která byla vzata usnesením Rady Městské části Praha 5 dne 21. 10. 2014 pouze na vědomí, a kterou nezná, nemůže také souhlasit, a že má vážné obavy, že vlastník pozemku společnost PRATURB chce pozemek pouze vytěžit ke svému prospěchu. Zda a jakým způsobem je napadenou úpravou zkrácen na svých právech, však navrhovatel neuvedl. Podle názoru soudu nebylo lze v inkriminované věci dospět k závěru, že navrhovatel je aktivně legitimován k podání návrhu.

Z úpravy směrné části ÚPN č. U 0950 v k. ú. Košíře Rezidence TURBOVÁ – změna objemové studie – obytná a polyfunkční skupina Turbová, Jinonická 6, č. p. 731 a 1066, Praha 5, na pozemcích parc. č. 830/1, 830/2, 830/3, 832, 833/1, 833/2 a 833/3 v katastrálním území Košíře, celková plocha pozemků 11.487 m², soud ověřil původní stav míry využití území: kód B měl být upraven na kód D, nicméně nakonec byl přijat kód C. Dále soud zjistil při porovnání obou změn, že v souvislosti s přijetím kódu C byla oproti navrhovanému kódu

D hrubá podlažní plocha (celková) objektů byla snížena z 7.967,7 m² na 5.740,7 m², koeficient podlažních ploch z 0,8 snížen na 0,5, podlažnost z 2,9 na 2,48, koeficient zastavěné plochy z 0,27 na 0,20 a koeficient zeleně zvýšen z 0,56 na 0,59.

Ze správního spisu soud ověřil, že Rada Městské části Praha 5 dne 11. 11. 2014 vzala na vědomí objemovou studii „Usedlost Turbová – Praha 5, Košíře fáze 2: novostavba 2 činžovních vil“, dle předložené dok., dat. 09/2014, zpracovatele Best Development Prague s.r.o.

Navrhovatel se k těmto konkrétním skutečnostem uvedeným v úpravě Upn 0950/2012 nijak nevyjádřil, neuvedl, jak byl touto úpravou zkrácen na svých právech Soud tedy s ohledem na výše uvedené dospěl k dílčímu závěru, že navrhovateli nesvědčí aktivní legitimace, když navrhovatel netvrdil zásah do svých práv.

Při hodnocení charakteru napadeného správního aktu a posouzení otázky, zda je navrhovatel k podání návrhu aktivně legitimován věcně a následně, v jakém rozsahu napadené opatření obecné povahy přezkoumat, vycházel Městský soud v Praze z právního názoru vysloveného usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 AOs 2/2013 – 116, jímž byla překonána dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu, a jímž je Městský soud v Praze vázán. Na základě těchto úvah neměl najisto postaveno, že k zásahu do hmotných práv navrhovatele došlo, a proto nemohl dospět k závěru, že navrhovatel spadá do onoho obecně vymezeného okruhu osob, jež jsou vydaným opatřením obecné povahy dotčeny. Z těchto důvodů nepřistoupil k meritornímu projednání věci, tedy důvodnosti návrhu, když nebyla konstatována ani aktivní procesní legitimace, a ani věcná legitimace navrhovatele.

Městský soud v Praze přihlédl rovněž k závěrům rozsudku Nejvyššího správního soudu dne 30. října 2014, č. j. 7 As 153/2014 – 76, v němž mj. poznamenal, že *pro závěr o aktivní procesní legitimaci není postačující tvrzení o tom, že navrhovatel je či bude účastníkem územního nebo stavebního řízení týkajícího se stavby, ve vztahu k níž je minimální procento bydlení měněno. Jak zdůraznil rozšířený senát, „[a]ktivní procesní legitimace je proto dána hrozbou (pravděpodobností, možností) realizace plánem vytčeného cíle, jehož důsledky dopadají do práv navrhovatele. Z pohledu zkoumaného potenciálního zásahu do práv dotčených subjektů není rozhodné, zda k takovému cíli (v projednávané věci k zamýšlené stavbě) v budoucnu skutečně dojde, či nikoliv.“ Ze slov rozšířeného senátu jednoznačně vyplývá, že je lhostejné, zda je v rámci území dotčeného Úpravou plánována stavba či nikoliv a zda tato konkrétní stavba zasáhne do práv navrhovatele. Rozhodující je potencialita dotčení práv stěžovatele (tedy z pohledu jakékoliv stavby realizovatelné na daném konkrétním území po přijetí Úpravy) v příčinné souvislosti s Úpravou. Jinými slovy je nutno porovnat potenciální změnu v území v důsledku přijetí Úpravy, a to bez ohledu na případný konkrétní záměr osoby zúčastněné na řízení. Tento záměr může opět sloužit pouze jako příklad, k čemu by potenciálně mohla Úprava vést.*

Ke shledání aktivní procesní legitimace není postačující zjištění, že záměr osoby zúčastněné na řízení by bez přijetí Úpravy nemohl být v dané konkrétní podobě schválen. Zcela zásadní je zde příčinná souvislost mezi Úpravou a možným zásahem do práv navrhovatele. Důležité je, zda do právní sféry navrhovatele může zasáhnout daná změna územního plánu, nikoliv stavební záměr týkající se dotčené nemovitosti bez ohledu na danou

změnu. Je proto nutno extrahovat konkrétní aspekt potenciální budoucí stavby vyvolaný změnou územního plánu.

Závěr o aktivní procesní legitimaci činí soud zejména na základě tvrzení navrhovatele, který musí logicky a konsekventně tvrdit možnost dotčení svých subjektivních práv.

Tvrzení navrhovatele v inkriminované věci nejsou postačující k učinění závěru o jeho aktivní procesní legitimaci. Nejenže navrhovatel netvrdil dotčení svých práv, ani je nijak nekonkretizoval. Městský soud v Praze se tak nemohl zaměřit na posouzení příčinné souvislosti mezi úpravou Upn 0950/2012 a dopady do právní sféry navrhovatele, když ten ve svém podání nic takového netvrdil. Jestliže soud neshledal, že navrhovatel je aktivně procesně legitimován, nemohl přistoupit k posouzení jeho věcné legitimace, tj. k posouzení důvodnosti návrhu.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů musel dospět k závěru, že návrh na zrušení Opatření obecné povahy ze dne 26. 1. 2012, č. U 0950/2012 – označeného „Úprava směrné části Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného ZHMP dne 9. 9. 1999 usnesením č. 10/05“, ve znění změny Z 1000/00, vydané Opatřením obecné povahy č. 6/2009 s účinností od 12. 11. 2009, není důvodný, a proto podle § 101d odst. 2 soudního řádu správního návrh zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť navrhovatel neměl ve věci úspěch a odpůrci žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. března 2015

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**